

Botaurus stellaris (Linnaeus, 1758)

Nom comú: *Bitó*

Classe: **Aves**

Ordre: **Ciconiiformes**

Família: **Ardeidae**

BIOLOGIA DE LA CONSERVACIÓ

El bitó és un agró de gran talla, solitari, migratori i d'hàbits nocturns. Construeix el niu a canyissars densos, i s'alimenta bàsicament d'amfibis i anguiles. N'és molt característic el cant, que recorda el bramul d'un bou.

Habita gran part d'Euràsia, i no es considera amenaçat al nivell global, però a Europa va patir una recessió molt accentuada a la segona meitat del s.XX, per efecte de la pèrdua o degradació de zones humides i riberes fluvials, la destrucció directa i, probablement, la contaminació. Actualment, la població europea (Rússia inclosa) està avaluada en 19.000 a 43.000 parelles, i les tendències són desiguals en els distints països.

A Espanya, va patir un fort declivi fins els anys 90, i és probable que el total estigui actualment per sota de les 40 parelles, havent-se extinguit a les Maresmes del Guadalquivir, que varen ser un temps la localitat més important del país. Actualment, sols és present a Catalunya, València, Illes Balears i, tal vegada, Castella La Manxa i Aragó.

S'Albufera és l'única localitat balear on es coneix la reproducció, tot i que no es pot descartar que nidifiqui o hagi nidificat a s'Albufereta. Al 1990, després de la millora de l'hàbitat per efecte de la pastura amb herbívors (que obri passos als canyissars, els quals usa per pescar), recolonitza el prat i el nombre de mascles que canten s'incrementa ràpidament fins a un màxim de deu mascles (any 1996). Actualment la població oscil·la entorn dels sis territoris ocupats.

Entre els factors contraris figuren la destrucció directa i la pèrdua d'hàbitat. També es coneix mortalitat lligada a l'impacte amb esteses elèctriques aèries. En canvi es pot haver beneficiat de la introducció del cranc americà, que usa com a presa. A les localitats continentals meridionals, les sequeres han implicat la seva extinció local (Andalusia). No es coneixen els factors de regressió a les zones africanes d'hivernada, que podrien ser rellevants.

La recuperació europea està lligada a l'efectivitat de la protecció legal de l'espècie, que ha fet disminuir notablement la mort d'exemplars per efectes de la caça; i a la protecció i gestió de zones humides, que ha estat clau a les Balears.

Autor text: Mayol, J. (Servei de Protecció d'Espècies)

Corologia: **Europa, Àsia i nord d'Àfrica**

Tendència: **Recessió**

Nivell d'amenaça: **En perill crític (segons el Llibre Vermell)**

Categoria de protecció: **En perill d'extinció (RD 139/2011)**